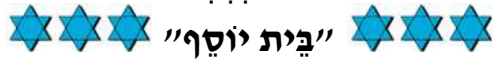

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn YN.11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אליהו לוי

הפטרחה: **ויהי דבר**

מקאם: ביאת

פגשת ויגש

4 בינואר 2020

עלון מספר 1012

ז' בטבת תש"פ

הדלקת נרות 22: 4 * שקיעה 40: 4 * מנחה ליל שבת 30: 4, ואח"כ שיר השירים

שחרית שבת 15: 8 * מנחה שבת 05: 4 * מוצאי שבת 23: 5, וע"פ רבנו תם 53: 5

זמן טלית 25: 6 * שעה זמנית 00: 55 * עלות השחר 14: 6 * גץ החמה 20: 7

מנחה חול 30: 4 * ערבית מנגן מקדם 09: 4 * צאת הכוכבים 18: 5

סוף זמן קריאת שמע 59: 8 * סוף זמן עמידה 54: 9 * חצות היום והלילה 12.00

צום עשרה בטבת ביום שלישי 7 בינואר מתחיל בשעה 14: 6 בבקר ומסתיים 09: 5 בערב ולמחמירים 21: 5

נא לא לעין בעלון זה בשעת התפילה וקריאת התורה

הנקמה, ודאג שלא לבייש את אחיו כשאמר: הוציאו כל איש מעלי, ומחל להם על כל מה שעשו לו. ותכונתם הטובות אלו למדו ונבעו מאמותיהם רחל ולאה, לאה תפסה מידת ההודיה וההודאה ככתוב: הפעם אודה את ה' ותקרא שמו יהודה, ופה הודה יהודה בנה כשאמר ליוסף: מה נדבר ומה נצטדק וכו', וגם בתמר אמר: צדקה ממני ורחל ששתקה כשהחליף אותה אביה בלאה אחותה באותה לילה, גם בנימין נהג באותה שתיקה על מכירת יוסף, וגם יוסף שתק על מכירתו ולא דיבר ליעקב לאביו כשירד למצרים. ושלוש אחים אלו **זכו** לשכינה שתשרה בחלקם, ועלינו ללמוד **מהם** ונמחול ונסלח לחברינו, ולא נקום ולא נטור, ולא לבייש, ונחפש אחרי אהבה ורעות וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה:

1 - ,,שמני ה' לאדון לכל מצרים" מה בשורה היא זו בשביל יעקב? אלא תיבת: שמני היא מתחלקת לשתי תיבות שם – אני כלומר שם אני במצרים עם ה' ותמיד הוא עמי ואני מזכירו בכל פעם ובכל יום ובכל רגע, עד שעשיתי את ה' שהוא אדון לכל מצרים וכולם היו יודעים כי ה' הוא האלוקים. (מהרי מרוזין)

2 - ,,אל תירא מרדה מצרימה" היה יעקב מתיירא לרדת מצרים מפני שלושה דברים והם: 1 – בשביל עסק התורה שלא ילמדו תורה היטב בחוצה לארץ. 2 – שמא

בפרשתנו ויגש בולטים שלושה אחים מן השבטים בתכונות שונות, ובמידות טובות ובדברי מוסר ללמוד מהם בחיינו והם: יהודה – יוסף – ובנימין. ובזכות אלה זכו לבנין בית המקדש בחלקיהן, והשכינה שכנה ביניהם. יהודה בגלל שקיבל ערבות על בנימין אחיו לפני אביו, שהיא מסירות נפש גדולה, בגופו ובנשמתו, בגופו כשאמר ליוסף: ועתה ישב נא עבדך תחת הנער, ובנשמתו כשאמר לאביו: אם לא **אביאנו** אליך וחטאתי לאבי כל הימים בין בעולם הזה בין בעולם הבא. אשר גרמה לו להיות רצועה יוצאת מחלקו של יהודה ונכנסת לחלקו של בנימין, ובה היה מזבח בנוי ולשכת הגזית שהיו בה הסנהדרין והעזרה. ובנימין זכה שבית המקדש היה בנוי בחלקו, שלא השתתף ולא היה במכירתו של יוסף ולא כרע לעשיו הרשע לפי שלא היה נולד באותה פגישה בין יעקב ובין עשיו, וגם ששתק כששמע על מכירת יוסף ולא דיבר לאביו, וזכה שיצא ממנו שאול המלך שנאמר עליו: ואת דבר המלוכה לא הגיד. וגם יצאה ממנו אסתר שנאמר עליה: לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה. וזכה יוסף להיות המשכן של שילה נבנה בחלקו, בשביל שעמד בניסיונות קשים במצרים, והיה מתמיד בצדקתו, וככתוב: ויוסף היה במצרים, כלומר נשאר יוסף צדיק אפילו היה במצרים מתחילתו ועד סופו, וכאן במפגשו עם אחיו, הוכיח התגברות על יצר

כל עם ישראל ויגאלנו ויאמר ה' די לצרותינו וישלח הגואל בקרוב ממש אמן.

הדרך לרפואה ולבריאות:

מֶרֶן הַגָּאוֹן מֵהַשֵּׁךְ זצ"ל: לאחר שעבר ניתוח לב בשנת 1972 והיה אז בן 73 שנה, אמר לו הפרופסור שטיפל בו כי הוא חייב לרדת במשקל, למרות שכבר מגיל ארבעים היה הרב מרבה בשתייה וממעט באכילה. ותמיד היה שגור בפיו מה שכתוב במסכת שבת מאמר זה: מעל גיל ארבעים השתייה יותר חשובה לגוף מהאכילה, והרב מאותו צווי ששמע מפי הפרופסור הוציא מביתו לחלוטין וכל שכן שלא להיכנס דברים אלו: סוכר – עוגות – תפוחי אדמה – אטריות ולא אכל מהם עד יומו האחרון, למרות מורגל בהם ואוהב אותם, ולא קל לשמור הרגלי אכילה כשאדם הוא למעלה משבעים שנה. וידוע כי תפוח אדמה אינו מומלץ במיוחד לחולי סוכרת, מכיוון שהוא הופך כבר בפה תוך כדי לעיסתו לסוכרים, ולצורך עיכולו, חייב הגוף להפריש כמות מוגברת של אינסולין. ואגב שדיברנו על תפוח אדמה, יש להעיר כי חובה לאחסנו במקום חשוך וקריר אבל לא במקרר, וחשיפה לאור או לחום גורמת לו להיות רעיל, וכאשר הוא נעשה ירוק או מתחיל לנבוט הוא מזיק לבריאות. לכן חובה להקפיד על אחסון נכון ומומלץ למבוגרים למעט את השימוש בו. והדרך הבריאה לאוכלה היא אפויה ומבושלת ולא מטוגנת. וגם לא עושים טוב מה שמקלפים התפוח אדמה, לפי שהיא מכילה מינרלים חשובים וכן ויטמין בי. ועדיף לרחוצה היטב ולשפשפה היטב וגם בישולה ואפייתה עם קליפתה.

דברי מוסר: „התענית“

כל המתענה נקרא קדוש, ואשרי מי שיוכל להתענות על חטאיו, ורבו סגולות התענית, והם. הסטרא אחרא אין בה כח **להידבק** במי ששרוי בתענית. ועל ידי התענית יבוא לידי ענווה כי יכיר מה הוא האדם, שמניעת מעט פת יתיש כוחו. והשרוי בתענית אינו בא לידי ניסיון, כי ה'

יתעכבו בני ישראל שם ולא יהיה להם תקומה ח"ו. 3 – שראה יעקב שהוא זקן, ושמא יקבר בחוצה לארץ. לפיכך הבטיחו ה' על שלושתן ואמר לו: כי לגוי גדול אשימך שם בתורה ככתוב: ומי גוי גדול אשר לו חוקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת. והשנית: „**ואנכי אעלך**“ כלומר אעלה אותך ממצרים ותקבר עם אבותיך במערת המכפלה. והשלישית: „**גם עלה**“ עוד עלייה והיא יציאת בני ישראל ממצרים. וכיוון שהובטח בשלושתן, מיד התחיל בראשונה: ואת יהודה שלח לפניו... לתקן לו בית תלמוד. (פנים חדשות)

עשרה בטבת

אויבי ה' דנו והענישו את היהודים בעינויים קשים עד גירוש ספרד, מאתים תשעים ושלוש שנים לגזירות ת"ח ות"ט (שתי הגזרות והפרעות שפרעו כנופיות חמלניצקי ביהודי דרום רוסיה (1649 למניינם). בכל המאורעות האלו הכריזו שונאי ישראל מלחמת חורמה על עמנו באומרם: „**לכו ונכחידם מגוי וכו'**“. מלכות הרשע גמרה אומר לעקור כל זיק אנושי נאצל, לקעקע אישיות האמונה הטהורה, עמודי הצדק המשפט, החסד והרחמים, הם בעצמם הדגישו את הניגוד המוחלט בינם לבין היהדות, הרי בתורת ישראל הוטבע הציווי העליון לחיבת האדם אפילו אינו יהודי ככתוב: „**ואהבתם את הגר**“, אבל אויבי היהדות שמו את האומה הישראלית כמטרה לחץ עד שאמרו „**או היהודי – או אנחנו**“. הם השמידו, הרסו, הרגו את עם ה' וניסו למוטט את עמנו, זכור ה' מה היה לנו, חכמי הדור לא גזרו תעניות, כדי שלא להכביד על העם, אבל אמרו: יש לנו עשרה בטבת הוא כולל כל הצרות שעברו על עם ישראל, אשר באו במצור ובמצוקה, וקבעו יום עשרה בטבת: „**יום הקדיש הכללי**“ לעילוי נשמתם של כל הנרצחים מעמנו מחורבן בית מקדשנו עד היום הזה. ועלינו לכוון בצום „**עשרה בטבת**“ שיפדה ה' את

לאביה, נרעש ונרגש כולו, ומיד צווה לקרוא לרבי שלום ואמר לו: אתה רב קדוש, והצלחת להסתיר **מעניי** כל את **מדרגתך** בחכמת הקבלה. שכרך רב מאוד, אולם עתה גזרני עליך בגזרת התורה, כי תתגלה לפני, ונזכה לחזות בזיו תורתך. עוד באותו יום, הושיב רבי גדליה את משמשו במקומו המיוחד לו, ומסר לו את מצנפתו, ובמעמד כל הנוכחים הכתירו כממלא מקומו עוד בחייו. וגם לאחר פטירתו של המקובל האלוקי רבי גדליה, המשיך הרש"ש לכהן כראש הישיבה וקראש המקובלים. הוא עבר להתגורר בדירתו של רבי גדליה בקומה שעל בית המדרש, **ויחידי** סגולה מגדולי הדור הגיעו להסתופף בצלו וליהנות מזיו תורתו.

סיפור:

אחרי שהמלאך המקטרג פסל את תורתו של רבי אברהם, ואיבד כל הדפים שהיו מונחים על שולחן בית דין, ויצא מן האולם בחרי אף. והגאון רבי אברהם עומד רועד ונרגש, פחד וחלחלה אחזוהו. אימתו הלכה וגברה, ברור היה לו שעוד מעט כשישאלו אותו דייני בית הדין אם עסק בתורה, לא יהיה בידו מה להשיב, כי נסתלקה מכאן תורתו אשר למד, ולדברי המלאך אין ראוייה היא אפילו לעלות על שולחן בית דין. הבושה תכסה את פניו ואנה יבוא, אלפי ימים ולילות של התמדה שאינה יודעת גבולות, שעות ועונות, כולם ירדו לטמיון בקפדנותו הנוראה של מלאך הדין. הוא רעד כעלה נידף ולא ידע להשיב עצות בנפשו, לו היה בעולם הזה, בתוך הגוף, היה בכי עז מטלטל את כל כולו, ביקש לסוב משם, ללכת ולהיעלם אולי **עוד** בטרם יופיעו הדיינים. אך הדלת המסתורית הסתובבה פתאום שוב על ציריה. עתה נכנס אל ההיכל אברך צעיר. תווי פניו העדינים היו יפים להפליא וחוץ של קדושה נסוך עליהם. בצעדים בוטחים החל מסתובב בהיכל המשפט. פונה אנה ואנה. ניכר היה בהחלט שכן בית הוא בשמי שמים. הוא תר סביבותיו כמחפש דבר מה. משלא מצא את אשר ביקש פנה אל נשמת הגאון שעדיין היה נרעש ונפחד, וישאלוהו כדבר איש אל

יתברך רואה אותו שהוא מנסה את עצמו בתענית, ונקרא גיבור הכובש את יצרו, וראוי שתשרה עליו שכינה, ואין לו מקטרג, ותפילתו נשמעת. ויש מלאכים הדבוקים באדם ממצוות שעושה, ואינם יכולים לעלות אלא בכח התענית שמתענה אותו אדם. והמתענה הוא כמו קרבן שחלבו ודמו עולין לריח ניחוח, כך מיעוט וחולשת דמו וחלבו של המתענה דומה לקרבן. אך היצר הרע מראה לו שאין בו כח להתענות, ואומר לו: אתה לא בריא, אם תתענה בר מינן תהא חולה, והאמת שהמתענה, כל כמה שמצטער יותר, כך מנכים לו בעולם האמת הרבה עונשים וייסורים. ועוד מכפר על הרבה עוונות. ורבותינו הקדושים שידעו את חומרת החטא, התענו הרבה תעניות, כמו שאמר דוד המלך: „**ברכי כשלו מצום**“. הן אמת קשת התענית, אבל במה יתכפר העוון? האם באכילה ושתייה ושמחה מרעות? ולא ישיאנו יצרו באומרו שאין בו כוח להתענות כי זה שקר מפורסם, כי כמה אנשים מתענים והם בריאים וחזקים יותר מהאוכלים. כי הבא לטהר מסייעין אותו מן השמים, וכל שכן שחייב להתענות בתענית ציבור כמו בעשרה בטבת. וה' ישמרנו אמן.

הראשון לציון רבי יום טוב אלגאזי

1727-1802

כשנתקבל הרש"ש – רבי שלום שרעבי כשמש במדרשו של רבי גדליה כשהרבנים נתקעו בסוגיא מסובכת ולא הבינו אותה, ואחר שהלכו לביתם, קם השמש הרש"ש וכתב על פתק את התשובה, וחיש חזר למקומו, כאילו לא ארע דבר, למחרת נסערה ישיבת **בית** א-ל, כשמצאו התשובה מונחת בתוך הסוגיא וחשבו שהיא נפלה מן השמים, וכעבור ימים אחדים, נשנתה התופעה: קושיה נתעוררה באמצע השיעור, והפתרון נשלח באותה דרך, דבר דבור על אופניו. הלומדים השתאו בקרבם, אבל בתו של רבי גדליה נוכחה לראות מחלון ביתה הנשקף על אולם הישיבה, כי השמש הרש"ש הוא כותב הפתקה ומטמין אותה בספר. וכשסיפרה

רעהו: ,,זומני שהיו פה לפני שעה קלה
סחורות רבות... מסודרות להפליא בתוך
ארגזים ושקים נאים, אולי הבחנת להיכן
נעלמו?"

דינים התענית:

- 1 – הכל חייבים להתענות בארבע צומות
ומהם עשרה בטבת.
- 2 – חיוב התענית הוא מזמן עלות השחר עד
צאת הכוכבים, ועלות השחר על פי בן איש
חי ועל פי מרן עובדיה יוסף זצ"ל: הוא שעה
וחמש לפני נץ החמה שהוא 72 דקות
זמניות. והשעה הזמנית של יום התענית
היא (55) דקות וחמש שלה (11) דקות
נמצא 11+55 הם 66 דקות לפני נץ החמה
והוא בשעה: 06:14 בדיוק בבוקר והיא
התחלת התענית. ונגמר בעשרים וחמש
דקות אחרי השקיעה, כלומר בשעה 05:09
בערב, והמחמירים עד צאת הכוכבים בדיוק
ימתין עד 05:21 ותבוא עליהם ברכת טוב.
- 3 – הישן על מיטתו שנת קבע בליל התענית
וקם משנתו באמצע הלילה, אסור לו לאכול
ולשתות אפילו קודם עמוד השחר. אך אם
התנה קודם שהלך לישון בדעתו לקום
קודם עמוד השחר ולאכול, מותר לו לאכול
עד עמוד השחר.
- 4 – הצומות האלה מותרים ברחיצה, אפילו
בחמין, בסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש
המטה.
- 5 – מעוברות או מניקות אינן מתענות.
ומעוברת היא משעברו שלושה חודשים
להריונה ואם לא עברו שלושה חודשים
והיא סובלת מהקאות או מיחושים וחולשה
רבה, מותר לה לאכול.
- 6 – וגם מניקה פטורה מלהתענות במשך
כ"ד חודשים ללידה ואפילו פסקה מלהניק
וכן המפילה פטורה בתוך כ"ד חודשים
להפלתה. ומי"מ גם אלה פטורות ראוי שלא
תאכלנה להתענג במאכל ומשתה, אלא כדי
קיום הוולד.
- 7 – חולה שאין בו סכנה וזקן תשוש כח
שמצטער בתענית פטורים מלהתענות.
- 8 – קטן פחות מי"ג שנה, ובת פחות מי"ב
שנה פטורים מלהתענות.
- 9 – חתן תוך שבעת ימי המשתה שלו, וכן
אבי הבן, הסנדק והמוהל חייבים להתענות.

10 – אין לשטוף את הפה בבוקר ביום
התענית, אבל מי שקשה לו בלי לצחצח את
שיניו במשחת שיניים, מותר אם נזהר
להטות הפה שלו למטה, כדי שלא יבלע שום
משקה לפניו ויפלוט מיד.

11 – אדם בריא שמתענה ועליו לבלוע
גלולות וכדורים נגד מיחוש וכדומה, מותר
לו לבלוע התרופה בלי מים כל שאין בה
טעם ערב לחיך. ואם אינו יכול לבלוע
התרופה בלי מים ישתה מעט עד שיבלע. וכן
מותר לשתות תרופות שאין החיל נהנה
מהם, אבל אם **החיך** נהנה מהם אין להתיר.
אולם במקום חולי פנימי אין להחמיר.
מותר לעשן בימי התענית צבור.

12 – מי ששכח ואכל בתענית ונזכר לאחר
מכן, צריך להשלים תעניתו ואומר עננו
במנחה אבל אם נזכר אחר שאכל כזית,
יפסיק מיד ולא יאמר עננו במנחה.

13 – מי ששכח ובירך בתענית על דבר מאכל
או משקה יטעם ממנו כדי שגרוננו ייחנה.

14 – אם שכח ולא אמר עננו בשומע תפילה,
ימשיך בסוף אלוקי **נצור** יאמר ,,עננו"

התורמים לעלון זה:

האדון **אלי לוי** ואשתו הגברת **בקי** ובניהם
לברכה ולהצלחה ולבריאות אמן. ***
הגברת **סילי ג'ג'אתי** ובניה לברכה
ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח **יהודה ליאון**
בן ג'מיליה ע"ה אמן. *** האדון **צ'רלי**
קטאן ואשתו הגברת **מרגלית** ובניהם
לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח
אברהם בן סלמה ע"ה אמן.
משפחת **שקלו** לע"נ אדונתם
אמם **טוניה מזל בת רחל ע"ה** אמן.
*** משפחת **כפיף** לברכה ולהצלחה ולע"נ
אדונתם אמם **רחל בת זקיה ע"ה** אמן. ***
משפחת **נקב** לברכה ולהצלחה ולע"נ
אביהם המנוח **ג'מיל בן עיישה ע"ה** אמן.

הגיעו התרומות \$ 300 וההוצאות \$1380
ותזכו למצוות אמן.

www.bethyosef.com